

ment det Efterhyn tror jeg ikke ogsaa gjælder om de Sikkerhedsforanstaltninger mod Brandfare, som her kunde være Tale om. I alt Fald tror jeg, at det er et Punkt, som den høitærede Ministers Opmærksomhed bør henledes paa, og jeg har valgt dette Tidspunkt her ved Behandlingen af Brandslyusloven dertil, idet jeg næppe kunde tænke mig nogen anden Sag, hvor jeg kunde faae Opmærksomheden henledet derpaa.

Rump: Sa, da Tiden er saa langt fremrykket og man, saavidt jeg kan skjønne, ønsker at tage Lovforslaget, saaledes som det her er; og ikke at foretage nogen Ændring deri, skal jeg ikke komme udførlig ind paa de Punkter, som jeg ellers kunde tænke mig at ville berøre. Jeg mener dog, at jeg bør gjøre nogle Bemærkninger paa et enkelt Punkt, nemlig om en Forandring, der er foretaget nedsef det andet Thing, en Forandring, som i Realiteten omfatter hele Lovforslagets Omraade, og som — derom har jeg ingen Tvivl — i Virkeligheden vil bevirke, at Loven ikke vil komme til at spille nogen væsentlig Rolle, og det af den simple Grund, at man kan være vis paa, at den i meget stort Omfang slet ikke vil blive fulgt. Man har nemlig udslettet Bestemmelserne om Tilshynet. De, som kjende en lille Smule til Forholdene i Kjøbstæderne, hvor man har et Tilshyn, vide, at hvis blot Bygningskommissionen begynder i et Par Aar at blive noget efterladende, hvis den blot undlader, efter at den har givet Tilladelse til et Byggearbejde, at komme og føre Tilshyn dermed, saa vil man snart se, hvorledes i stort Omfang Bygningsloven bliver overtraadt. Ganske vist vilde Haandværkerne paastaa, og det ofte med god Grund, at de ikke kjende Lovens Bestemmelser, og at det er Marsagen til, at de ikke have efterkommet dem, men i hvert Fald tage Jolt det ikke saa nøie. De løbe Risikoen, idet de stole paa, at hvis de skulle blive opdagede, slippe de med en Mulkt; medens Arbeidet faar Lov til at blive, som det er. Man vil derfor se, at der i saadanne Kjøbstæder udvikler sig den Tilstand, at man glat væk overtræder Loven. Saaledes ville Forholdene ogsaa blive paa Landet, efter at denne Lov er udkommen; thi saaledes er det den Dag i Dag med Hensyn til de Bygningsbestemmelser, man har ude paa Landet. Tingene er, at faktisk er der intet Tilshyn, og man kan ikke overholde Politibestemmelser uden et Tilshyn. Et æret Medlem omtalte Tilshynet ved Brandfogder. Hans Bemærkninger hvilede i Virkeligheden paa en mindre rigtig Opfattelse af Bestemmelserne; thi Brand-

fogden fører ikke noget almindeligt Tilshyn med, om Lovens Bestemmelser ere efterkomne. Det, han har at gjøre, er det, at føre Tilshyn med Skorstene, Ildsteder, Løfter osv. og Brandredskaber; dette har han at føre Tilshyn med, men ikke med, om Bygningen er behørig opført. Nej, det Tilshyn har Sognefogden; men man kan ikke vente, end lige forlange, at en Sognefoged skal være inde i de gjældende Bestemmelser, og at han, som ikke faar Bederlag, skal gaa omkring og se, hvorvidt Bygningsloven er efterkommen. Foruden dette Tilshyn har man Politimesteren; men det er rent tilfældigt, om Politimesteren opdager, hvorvidt der er en Lovovertrædelse. Jeg kan henvise til mange Steder rundt om i Landet — og den ærede Justitsminister veed, at det forholder sig saa — hvor man opfører efterhaanden en Del Bygninger, og de være i Tidens Løb op til en hel Landsby. Der færdes saa Politimester og Sognefoged, og en skønne Dag opdages det, at de, der have bygget, have bygget for tæt ved hinanden, at den rette Afstand ikke er iagttaget, og at naar man skalde efterkomme Loven, skalde man rive hele Landsbyen ned. Det gjør man ikke; de Paaagjældende faae Mulkt. Det kan endda gaa med denne Politiforskrift; der kan Politimesteren, naar han færdes paa Stedet, se, at det og det nye Hus vil komme for tæt til et andet Hus. Men naar Talen er om de Forskrifter her, ved Spørgsmaalet om Skorstens Opførelse, om den indvendige Indretning, om Rasteløbnes Afstand fra Træ o. desl., er det aldeles umuligt at paase, om disse Bestemmelser overholdes, naar ikke det Tilshyn, der skal føres, føres af et særligt Tilshyn ude paa Landet. Man vil bygge ligesom hidtil, og man maa ikke tro, at Landsbyhaandværkere gjøre sig den Meilighed at skaffe sig et Exemplar af denne Lov. De Færreste ville gjøre det; man vil ikke kjende Bestemmelserne, i alt Fald ikke bryde sig derom, og man vil tilfidesætte Lovens Bestemmelser.

Den Grund, som anførtes i det andet Thing for ikke at tage dette særlige Tilshyn, betragter jeg som temmelig betydningsløs, nemlig Beføstningen. Naar man foretager et Bygningsarbejde paa 1,000 Kr., saa er Beføstningen her 1 Kr., og lad det end være et mindre Bygningsarbejde, en Ombygning til 50 à 100 Kr., saa kan man dog ikke sige, at 1 Kr. er et Beløb, som kan have Betydning. Det er især eiendommeligt, at man anfører den store Beføstning her. Man vil godt paalægge enhver Huseier at anskaffe Dyrer, men naar der foretages et Arbejde, der koster 2 à 300 Kr., saa er det, at ud-